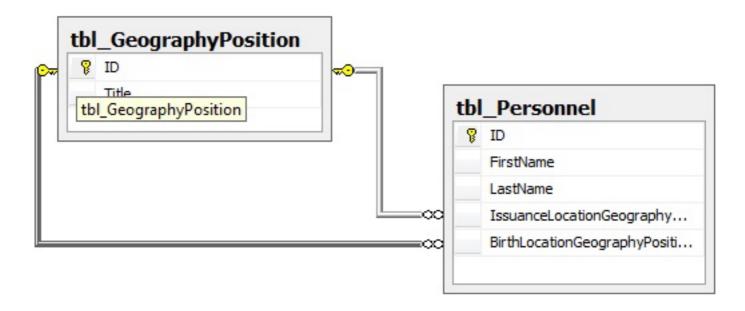
```
عنوان: شبیه سازی outer Join در entity framework
نویسنده: شاهد محمودی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۸/۲۱
آدرس: <u>www.dotnettips.info</u>
آدرس: Entity framework, join, left outer join, right outer join
```

فرض کنید دو جدول پرسنل و شهر را در دیتا بیس خود دارید و 2 بار کد شهر در جدول پرسنل ارتباط داده شده که یکی برای محل تولد و دیگری برای محل صدور

و میخواهید توسط outer join لیست تمامی پرسنل و محل تولد و محل صدور را (در صورت وجود) داشته باشید.

در sql گرفتن نتیجه ذکر شده بصورت زیر به راحتی قابل انجام است

```
SELECT

dbo.tbl_Personnel.ID,

dbo.tbl_Personnel.FirstName,

dbo.tbl_Personnel.LastName,

dbo.tbl_GeographyPosition.Title AS IssuanceLocation,

tbl_GeographyPosition_1.Title AS BirthLocation

FROM dbo.tbl_Personnel LEFT OUTER JOIN

dbo.tbl_GeographyPosition AS tbl_GeographyPosition_1 ON

dbo.tbl_Personnel.BirthLocationGeographyPositionID = tbl_GeographyPosition_1.ID LEFT OUTER

JOIN

dbo.tbl_GeographyPosition ON dbo.tbl_Personnel.IssuanceLocationGeographyPositionID =

dbo.tbl_GeographyPosition.ID
```

اما در ef با توجه به خواص راهبری کمتر از join استفاده میکنیم در ضمن به هیچ وجه از Left Outer Join و Right Outer استفاده نمیشود و باید کوئری فوق را با کد زیر شبیه سازی کرد

```
Personnel.FirstName,
    Personnel.LastName,
    IssuanceLocation = IL.Title,
    BirthLocation = BL.Title
};
```

نظرات خوانندگان

```
نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳:۲۱ ۱۳۹۲/۰۸/۲۱
```

جهت تکمیل بحث، اگر مدلهای برنامه به این صورت باشند (محل تولد اجباری است و Id کلید خارجی آن نال پذیر نیست؛ به همراه محل صدور اختیاری، که Id نال پذیر دارد):

```
public class Place
{
    public int Id { set; get; }
    public string Name { set; get; }

    public virtual ICollection<Person> Personnel { set; get; }
}

public class Person
{
    public int Id { set; get; }
    public string FirstName { set; get; }
    public string LastName { set; get; }

    [ForeignKey("BirthPlaceId")]
    public virtual Place BirthPlace { set; get; }
    public int BirthPlaceId { set; get; }

    [ForeignKey("IssuanceLocationId")]
    public virtual Place IssuanceLocation { set; get; }
    public int? IssuanceLocationId { set; get; }
}
```

با این Context :

```
public class MyContext : DbContext
{
    public DbSet<Place> Places { get; set; }
    public DbSet<Person> Personnel { get; set; }

    public MyContext()
    {
        this.Database.Log = sql => Console.WriteLine(sql);
    }
}
```

آنگاه خروجی کوئری ذیل (که یک include دارد روی خاصیت راهبری که مقدار Id کلید خارجی آن ممکن است نال باشد (محل صدور) و نه مورد دومی که Id غیرنال پذیر دارد (محل تولد))

context.Personnel.Include(x => x.IssuanceLocation)

معادل خواهد بود با (left outer join به صورت خودکار تشکیل شده)

```
SELECT
   [Extent1].[Id] AS [Id],
   [Extent1].[FirstName] AS [FirstName],
   [Extent1].[LastName] AS [LastName],
   [Extent1].[BirthPlaceId] AS [BirthPlaceId],
   [Extent1].[IssuanceLocationId] AS [IssuanceLocationId],
   [Extent2].[Id] AS [Id1],
   [Extent2].[Name] AS [Name],
   [Extent1].[Place_Id] AS [Place_Id]
   FROM [dbo].[People] AS [Extent1]
   LEFT OUTER JOIN [dbo].[Places] AS [Extent2] ON [Extent1].[IssuanceLocationId] = [Extent2].[Id]
```

و خروجی کوئری زیر که DefaultIfEmpty را هم لحاظ کرده و join نویسی صریحی هم دارد (مطابق مقاله فوق):

معادل است با:

```
SELECT

[Extent1].[Id] AS [Id],
[Extent1].[FirstName] AS [FirstName],
[Extent1].[LastName] AS [LastName],
[Extent2].[Name] AS [Name],
[Extent3].[Name] AS [Name1]
FROM [dbo].[People] AS [Extent1]
LEFT OUTER JOIN [dbo].[Places] AS [Extent2] ON [Extent1].[IssuanceLocationId] =

[Extent3].[Id]

INNER JOIN [dbo].[Places] AS [Extent3] ON [Extent1].[BirthPlaceId] =
```

و البته این خروجی دوم فقط در صورتی تشکیل میشود که قسمت select new ذکر شود. در غیراینصورت مشکل select n+1 را پیدا میکند و اصلا چنین join ایی تشکیل نخواهد شد (در یک حلقه، به ازای هر شخص، یکبار کوئری select به جدول مکانها تشکیل میشود). همچنین یک inner join هم علاوه بر left outer join تشکیل شده (برای فیلد غیرنال پذیر). حتی همین حالت دوم را هم با کوئری ذیل که از خواص راهبری استفاده کرده، میتوان تولید کرد:

با این خروجی SQL (به صورت خودکار برای فیلد نال پذیر، left outer join و برای غیر نال پذیر inner join تشکیل داده)

```
SELECT
   [Extent1].[Id] AS [Id],
   [Extent1].[FirstName] AS [FirstName],
   [Extent1].[LastName] AS [LastName],
   [Extent2].[Name] AS [Name],
   CASE WHEN ([Extent3].[Id] IS NULL) THEN N'' ELSE [Extent3].[Name] END AS [C1]
   FROM [dbo].[People] AS [Extent1]
   INNER JOIN [dbo].[Places] AS [Extent2] ON [Extent1].[BirthPlaceId] = [Extent2].[Id]
   LEFT OUTER JOIN [dbo].[Places] AS [Extent3] ON [Extent1].[IssuanceLocationId] = [Extent3].[Id]
```

```
ٔ نویسنده: شاهد محمودی
تاریخ: ۲:۲۴ ۱۳۹۲/۰۸/۲۲
```

با تشکر اما جناب نصیری برای این مشکل من ، که هر 2 جدول اختیاری است و نال پذیر است فکر نکنم بشه از این روش استفاده کرد

نویسنده: محسن خان تاریخ: ۲۲/۸۰/۱۳۹۲ ۹:۱۸

فکر کنم خلاصه مطلبی که عنوان شده اینه که اگر در طراحی، فیلد نال پذیر *داشته باشید* ، در صورت استفاده از خواص راهبری متناظر با این فیلدها، به صورت خودکار 1eft outer join درست میشه. بررسیاش هم نیازی به حدس و گمان نداره. <u>مطلب لاگ</u> کردن خروجی SQL میتونه کمک کنه .